

KERSTBOOM BILLIE

‘Hé scheve, ga eens rechtop staan!’ roept kerstboom Bob. Alle kerstbomen op het veldje lachen. Maar kerstboom Billie lacht niet... Want die gemene Bob heeft het tegen hem... Waarom pest Bob hem toch altijd zo? Net of Billie er wat aan kan doen dat hij een beetje scheef groeit. Er groeien aan zijn linkerkant meer takken dan aan zijn rechter. Maar dat is toch gewoon domme pech...

‘Hé kromme banaan!’ gaat Bob door. ‘Pas maar op dat je niet omkukelt!’ De andere bomen lachen nu zo hard dat de tranen over hun dennennaalden stromen. Ook over de naalden van Billie biggelt een traan. Maar die is niet van het lachen...

Zijn hele leven staat hij al op dit veldje, naast die vervelende Bob. Nog nooit heeft Bob ook maar één vriendelijk woord tegen Billie gezegd. Gelukkig is Bob niet lang meer zijn buurman. Deze kerst worden alle boompjes op het veld verkocht. Vorig jaar waren ze nog niet groot genoeg. Toen waren de bomen op het veldje naast hen aan de beurt. Maar dit jaar is het eindelijk zo

ver! Nog even en dan komen de mensen naar het veldje. Ze zoeken een boompje uit, nemen hem mee en zetten hem in hun warme, gezellige huiskamer. En dan hangen ze van die mooie glinsterende ballen en slingers aan zijn takken! En lichtjes... ja, een heleboel lichtjes! En op zijn koppie, dat nu nog kaal is, staat straks een grote, glimmende piek! Billie kan haast niet wachten. Als hij denkt aan het moment dat de mensen hem uitkiezen en meenemen, wordt hij zo blij van binnen. Hij hoopt dat de mensen kindertjes hebben. Want kinderen zingen de mooiste kerstliedjes en maken de prachtigste kerstknutsels! Misschien hangen ze die dan wel aan zijn takken... Billie staart dromerig voor zich uit.

‘Hé kromme! Denk je nou echt dat de mensen jou uitkiezen? Ze hebben toch veel liever een prachtig mooi recht boompje, zoals ik!’ roept Bob gemeen. Billie zegt niets.

Maar hij wordt wel een beetje bang. Stel je voor dat Bob gelijk heeft. Dat de mensen hem niet willen omdat hij zo scheef is... Dan staat hij hier straks helemaal eenzaam en alleen op het veldje. De harde wind zal hem omver blazen en hij zal verdwijnen onder de ijsskoude sneeuw...

Ach nee! Natuurlijk heeft die rare Bob geen gelijk! De mensen houden heus wel van scheve kerstbomen! Misschien nog wel meer dan van rechte. Laat die Bob maar kletsen! Als Billie straks wordt meegenomen, dan lacht hij hem gewoon uit!

Oh kijk, daar zijn de eerste mensen al. Een papa en mama en een jongetje met een stoere pet. Ze staan even te praten met Jan de kerstbomenman en lopen dan het veldje op. Billie wil het wel uitschreeuwen... Neem mij! Maar de mensen kunnen hem niet verstaan en Bob zou hem maar uitlachen... Billie spreidt zijn

takken nog een beetje meer, zodat hij er op zijn mooist bij staat. De mensen komen steeds dichterbij. Zouden ze hem kiezen? Billie wordt helemaal zenuwachtig. Aah jammer! Ze lopen hem voorbij... Voor Bob blijven ze staan. 'Dit is een mooie boom!' zegt de vader. 'Zie je nou wel, scheefgezakt misbaksel', fluistert Bob. 'Nee, die is veel te groot!' zegt de moeder. Ze lopen door. Billie ziet ze even later vertrekken met kerstboom Bram, een klein boompje dat een eindje verderop stond.

Er komen meer mensen... grote mensen, kleine mensen, jonge mensen, oude mensen, dikke mensen, dunne mensen... Jan de kerstbomenman rent van de ene kerstboom naar de andere kerstboom. Hij graaft het ene na het andere boompjes uit de grond. Zijn kassa raakt voller en voller. En het veldje leger en leger. Iedere keer als er mensen in zijn buurt komen, spreidt Billie zijn takken en gaat hij zo recht staan als hij kan. Maar iedere keer lopen de mensen hem voorbij... Billie kijkt eens om zich heen. Op het veldje staan nog maar vier kerstbomen. Helemaal in het hoekje staat kerstboom Bettie, een eindje verderop kerstboom Beer. En als hij naast zich kijkt ziet hij kerstboom Bob... Kerstboom Bob? Is die nog niet meegenomen dan? Billie is eerst verbaasd en begint dan een beetje te gniffelen. Net goed! Die stomme boom met zijn grote mond... 'Wat lach je snotboom?' hoort hij naast zich. 'Ik dacht dat jij al lang weg was!' antwoordt Billie. 'Nee hoor, ik vind het hier nog veel te gezellig, zo samen met jou', zegt Bob. 'En weet je... de állerleukste mensen komen nog en die nemen mij...' Billie haalt zijn takkenschouders op. 'We zullen zien', zegt hij rustig. Er stopt een auto naast het veldje. De deur vliegt open en een jonge man stapt haastig uit. Hij rent het veldje op, praat even met Jan en vertrekt even later met kerstboom Bettie én kerstboom Beer. Nou, dat is lekker zeg! Dacht

Billie snel van Bob verlost te zijn... En nu staan ze hier met z'n tweeën op het koude, verlaten veldje. Het begint al een beetje donker te worden. Jan de kerstbomenman is klaar om naar huis te gaan. Hij heeft de kassa al onder zijn arm en de fiets aan zijn hand, als er nog een mevrouw met een lief klein meisje het veldje op lopen. 'Hallo meneer', hoort Billie de mevrouw zeggen. 'Heeft u nog een boompje voor ons?' Jan zet zijn fiets tegen het schuurtje en loopt met de mevrouw en het meisje mee, het veldje op. 'Ik heb er nog twee', knikt Jan. 'Oooh... mama! Deze wil ik!' zegt het meisje. Ze wijst naar Billie. 'Ach, dat weet ik niet Babetje, die boom is een beetje scheef...' zegt haar moeder. 'Net of jij zo recht bent!' antwoordt Babetje brutaal. Oei die zit, denkt Billie. De moeder kan er gelukkig om lachen. Billie strekt zijn takken nog iets verder uit, want hij wil zó graag met Babetje en haar moeder mee! Hij kijkt opzij en ziet dat ook Bob er op zijn mooist bij staat. Babetje friemelt aan Billies takken. 'Vind je deze boom niet veel mooier dan Babetje?' vraagt de moeder terwijl ze naar Bob wijst. 'Nee, die is groot en lelijk! Ik wil dit lieve, kleine boompje!' zegt Babetje. Ze doet een paar passen achteruit. En dan gebeurt het... Op de grond ligt een dikke tak. Babetje struikelt... Ze probeert zich vast te grijpen aan een tak van Bob. Maar de tak breekt. Babetje wiebelt en wankelt en dan... boem! Daar ligt ze, bovenop kerstboom Bob. Even is het doodstil. Iedereen is zich rot geschrokken... 'Heb je je pijn gedaan, meisje?' vraagt Jan voorzichtig. Babetje schudt van nee, terwijl ze weer overeind krabbelt. Bob blijft gebroken op de grond liggen. 'Oh sorry meneer!' roept de moeder van Babetje uit. 'Geeft niet, kan gebeuren', zegt Jan. 'Nou, dan wordt het dus deze boom!' zegt Babetje. 'Want die andere is kapot!' Jan en de moeder van Babetje lachen. Jan pakt zijn schop en graaft Billies wortels uit de grond. 'Wat een mazzel, kromme...'

Zelfs nu Bob gebroken op de grond ligt, houdt hij niet op... 'Vrolijk kerstfeest Bob', zegt Billie zacht. 'Opzouten banaan!' scheldt Bob. Jan trekt Billie uit de grond. 'Alstublieft!' zegt Jan. Hij geeft Billie aan Babetje en haar moeder. Samen lopen ze het veldje af. 'Joehoe!' juicht Billie. Daar gaat hij! Naar de warme, gezellige woonkamer waar hij wordt versierd met slingers, ballen, lichtjes en een piek! Als Billie omkijkt ziet hij nog net hoe Jan de gebroken Bob meesleurt naar de afvalhoop. Eigen schuld, dikke bult, weet Billie. Maar toch heeft hij een beetje medelijden met Bob...